

March 2021

Corporate Social Responsibility Practices in the Lao Tourism Sector

Introduction

Lao PDR strives to graduate from the status of Least Development Country by 2024 and meet the global 2030 Agenda for Sustainable Development. In order to promote quality investment in Lao PDR, Poverty Environment Action for Sustainable Development Goals (PEA) provides evidence to promote the CSR agenda as one of the key activities to ensure investors follow socially and environmentally responsible guidelines when investing in Lao PDR. For this, **the role of Corporate Social Responsibility (CSR) is gaining more critical attention due to the vision and outlook of sustainable development of the country.**

With this in mind, the PEA commissioned a baseline study on commitments and operationalization of CSR in Tourism businesses. In addition, the study attempted to identify the challenges they face in implementing and mainstreaming CSR into their core business activities. The tourism sector was selected due to its importance to the economy and an increase of inbound tourists over the past years which has created more jobs and economic opportunity whilst often leaving social and environmental impacts.

Key Findings

	The awareness of CSR is relatively high in Lao tourism sector but the understanding and practices still lag behind
	An average of 40% of all businesses interviewed have CSR related aspects written in their vision and/or mission statements. Only 30% of the local-owned businesses have CSR written in their vision/mission statement.
	An average of 47% of businesses have appointed a CSR officer or a CSR designated liaison person in their organization. The majority of these are only on a part-time basis.
	According to Carroll's CSR pyramid model, a large proportion of tourism businesses in Lao PDR is still considered at the economic responsibilities ranking which sits at the bottom of the pyramid.
	The activities are more altruistic rather than strategic hence they do not reach the level of philanthropy yet. The most common activities are religious ceremonies and social duty.

Summary of Study

The study was conducted through a desk review and various survey methodologies. The survey used a descriptive and exploratory approach which included semi-structured in-depth interviews in face to face meetings and key informant interviews were conducted on phone or sent through email and WhatsApp for convenience. **90 target companies and organizations were contacted, only 53 agreed to participate in the survey resulting in 58% response rate.** Due to the COVID-19 pandemic, many tour operators, hotels and restaurants were closed down, contacts were not reachable or the owners preferred not to participate in the survey.

Summary of Findings

- CSR has not yet been treated as a key part of business model across all business ownership types.
- CSR practices are still as an altruistic approach responding to the needs of the community on an ad-hoc basis due to the giving nature of Buddhism communities.
- Lack of strong tone from the top leadership, resulting in the lack of designated CSR planning, budget and CSR officer.
- Low entry barrier for initiating CSR activities for the business sector.

Policy Recommendations

To follow up on the findings, this baseline study provides five key recommendations for the project and government counterparts: (1) conducive and clear policies on CSR from the government, (2) attractive incentives to encourage CSR implementation among businesses (3) clear plan for stakeholder engagement (4) available and accessible resources to support businesses (5) providing business champions to lead the CSR initiatives. The following recommendations are targeted for policy makers:

1) Setting the tone at the top: Investment Promotion Department (IPD) and relevant line departments should explicitly include CSR aspects into the investment application check list, application form, and concession agreement template e.g. environmental fund, community development fund, community profit sharing scheme. For these forms, it is recommended that a detailed plan (and corresponding budget) be prepared explaining the objectives of the fund, the target beneficiaries, the activities list, and time frame. This content must be implemented at the screening of application and consultation steps.

2) Attractiveness: Policy on which are attractive to business and motivate them to invest in CRS should be introduced. This can include: motivational schemes such as award giving, co-investing, tax incentives and certification.

3) Policy Research: the assessment of CSR impacts, by gathering data from different types of firms across all economic sectors, could be considered to further understand the contribution of private sector towards the country development for example poverty alleviation, employment, access to healthcare and education. Base on the results of the assessment, relevant agencies could look into the integration of responsible business aspects such as sustainable consumption and production, CSR for poverty reduction and sustainable socio-cultural development into sectoral development plans, investment promotion strategy and other relevant policies. Practical examples from other countries include: (i) pooling CSR monetary and non-monetary contributions of several companies to broader impacts on environment, social and business sector such as contribution to creating more rural enterprises with matching fund with a local bank which results in more job creation and rural economic stimulation; (ii) establishing a policy mandating registered companies to pay 1-3% of their net profit towards the social and environmental development of the country; (iii) having a set of CSR indicators that qualify the impacts on socio-economic development, poverty reduction, health, environment, education, and disaster risk management; (iv) having listed companies and large corporates to include a statement on environmental, social, and employee related matters, and respect of human rights in the Annual Report/Disclosed Report (UNDP, 2014).

4) Access to information: Information should be widely accessible and promoted. The resources for starting CSR program should be available on IPD's website, department of SME promotion's website, Lao National Chamber of Commerce and Industry (LNCCI) office, Lao Securities Exchange office and all business associations.

5) Monitoring and evaluation: The monitoring and evaluation could be done by the "investment for good" committee comprising IPD, Ministry of Information Culture and Tourism, Lao Security Commission Office, National Assembly and Lao Tourism Association and other relevant authorities. The "investment for good" is the model used by Singaporean government to allow private sector to prove their successful track record in business performance and impacts before deciding to co-invest or extend the concession agreement period.

Acknowledgements and funding:

This policy brief presents the key findings of the baseline study of the Corporate Social Responsibility practices in tourism sector in Laos PDR (see all references for further detail) funded by Poverty Environment Action for Sustainable Development Goals Lao PDR (PEA) bases at Investment Promotion Department (IPD). The views and opinions expressed by author are those of the author and do not necessarily reflect those of UNDP and IPD.

Contact: Department of Investment Promotion | Ministry of Planning and Investment
|Tel: +856 21 217012 | Email: ipd-mpilaos@investlaos.gov.la | www.investlaos.gov.la

PEA gratefully acknowledge the financial support of:

Austrian Development Agency

European Union

Norwegian Ministry of Foreign Affairs

Swedish International Development Cooperation Agency

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື CSR ຂອງຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ໃນ ສປປ ລາວ

ພາກສະເໜີ

ສປປ ລາວ ໄດ້ວາງແຜນພັດທະນາເພື່ອສຸ່ວຊື່ໃຫ້ປະເທດຫຼວງພື້ນອອກຈາກສະຖານະປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ພາຍໃນປີ 2024 ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ໃນປີ 2030. ເພື່ອເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ມີຄຸນນະພາບ ໃນ ສປປ ລາວ, ໂຄງການປັບປຸງການລົງທຶນທີ່ມີຄຸນນະພາບ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (PEA) ໄດ້ສົ່ງເສີມການດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື (CSR) ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດຕາມແນວທາງການລົງທຶນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນ ສປປ ລາວ. ໃນນັ້ນ, ວິໄສທັດ ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຂອງປະເທດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ບົດບາດຂອງ CSR ໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ.

ສະນັ້ນ, ໂຄງການ PEA ໄດ້ດຳເນີນການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບ ລະດັບຄວາມມຸ່ງຫວັງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳ CSR ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໃນຂະແໜງທ່ອງທ່ຽວ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນກໍໄດ້ມີການສຶກສາສິ່ງທ້າທາຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CSR ແລະ ເຊື່ອມສານວຽກງານດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນຍຸດທະສາດການດຳເນີນງານຂອງບໍລິສັດ. ຂະແໜງທ່ອງທ່ຽວ ຖືກເລືອກເປັນກໍລະນີສຶກສາ ເພາະວ່າ ເປັນຂະແໜງການໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຕໍ່ເສດຖະກິດຂອງປະເທດ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນ ຂອງຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວຜ່ານມາໃນແຕ່ລະປີເຫັນວ່າໄດ້ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳຈຳນວນຫຼາຍໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ ສ້າງໂອກາດດ້ານເສດຖະກິດໃຫ້ປະເທດ, ໃນເວລາດຽວກັນ ກໍໄດ້ມີການສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຜົນການສຶກສາທີ່ພົ້ນເດັ່ນ

	ການຮັບຮູ້ດ້ານ CSR ໃນຂະແໜງທ່ອງທ່ຽວ ໃນ ສປປ ລາວ ຖືວ່າຢູ່ໃນລະດັບສູງພໍສົມຄວນ, ແຕ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ແມ່ນຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳ.
	ໂດຍສະເລ່ຍ 40% ຂອງທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີການສຳຫຼວດທັງໝົດ ແມ່ນມີຂໍ້ຄວາມດ້ານ CSR ກຳນົດໄວ້ໃນປະໂຫຍກວິໄສທັດ ແລະ/ຫຼື ປະໂຫຍກພາລະກິດຂອງບໍລິສັດ. ມີພຽງ 30% ຂອງທຸລະກິດລາວທີ່ໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບ CSR ໄວ້ໃນວິໄສທັດ ຫຼື ພາລະກິດດ້ານການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ.
	ໂດຍສະເລ່ຍ 47% ຂອງທຸລະກິດແມ່ນມີການແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານຮັບຜິດຊອບດ້ານ CSR ສະເພາະ, ແຕ່ສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜິດຊອບວຽກ CSR ຢ່າງເຕັມເວລາ.
	ອີງໃສ່ ທິດສະດີ ປີລາມິດ 4 ຊັ້ນ ຂອງທ່ານນາງ ຄາຣ໌ (Carroll's Pyramid), ທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຈັດຢູ່ໃນຊັ້ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CSR ດ້ວຍເຫດຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດພຽງຢ່າງດຽວ ເຊິ່ງເປັນຊັ້ນທີ່ຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳສຸດຂອງປີລາມິດ.
	ກິດຈະກຳ CSR ທີ່ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜ່ານມາ ແມ່ນຈັດຕັ້ງແບບການໃຫ້ດ້ວຍຄວາມເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່ ຫຼາຍກວ່າໃຫ້ຄືນແກ່ສັງຄົມເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຢ່າງແທ້ຈິງ. ກິດຈະກຳເພື່ອສ້າງຄືນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນການບໍລິຈາກເພື່ອເຫດຜົນດ້ານສາດສະໜາ, ວັດທະນາທຳ ແລະ ພັນທະທາງສັງຄົມ.

ສະຫຼຸບການສຶກສາ:

ການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນນີ້ແມ່ນສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍການສຶກສາຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ການລົງສຳຫຼວດເອົາຂໍ້ມູນຕົວຈິງ. ການລົງສຳຫຼວດແມ່ນນຳໃຊ້ການສົນທະນາເຊິ່ງເລິກ ແລະ ມີການສ້າງແບບສອບຖາມ ເພື່ອໃຊ້ເຂົ້າໃນການສົນທະນາແບບຕົວຕໍ່ຕົວ. ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຕອບຄຳຖາມບໍ່ສາມາດໃຫ້ພົບ, ໄດ້ມີການສຳພາດຜ່ານທາງໂທລະສັບ ແລະ ສົ່ງແບບສອບຖາມໃຫ້ຕື່ມຂໍ້ມູນຜ່ານທາງ ອີເລັກໂຕຼນິກ. ທົ່ວໄປ ການສຳຫຼວດໄດ້ຕິດຕໍ່ຫາຫຼາຍກວ່າ 90 ບໍລິສັດ ແລະ ອົງກອນຕ່າງໆ, ມີພຽງ 53 ບໍລິສັດ ແລະ ອົງກອນເທົ່ານັ້ນທີ່ຕິດຕໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືຕອບແບບສອບຖາມເຊິ່ງເທົ່າກັບ 58% ຂອງອັດຕາສ່ວນຜູ້ຕອບຄຳຖາມ. ເນື່ອງຈາກມີການລະບາດຂອງພະຍາດສາຍພັນໃຫມ່ COVID-19 ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຫຼາຍບໍລິສັດນຳທ່ຽວ, ໂຮງແຮມ ແລະ ຮ້ານອາຫານໄດ້ປິດທຸລະກິດລົງ ແລະ ບໍ່ສາມາດຕິດຕໍ່ຫາໄດ້, ບາງບໍລິສັດປະຕິເສດການເຂົ້າຮ່ວມໃນການຕອບແບບສອບຖາມ.

ການສະຫຼຸບຜົນການສຶກສາ:

- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CSR ໃນທຸກຮູບແບບການລົງທຶນ (ທຸລະກິດລາວ, ຮ່ວມທຶນ, ຕ່າງປະເທດ) ຍັງບໍ່ທັນຖືກກຳນົດເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນໃນການສ້າງຮູບແບບທຸລະກິດ
- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CSR ຍັງມີລັກສະນະເປັນການບໍລິຈາກແບບເປັນບາງຄັ້ງຄາວໃນເວລາມີຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງທ້ອງຖິ່ນ. ເນື່ອງຈາກຄືນລາວສ່ວນໃຫຍ່ຖືເປັນການເຮັດບຸນຕາມ ວິຖີທາງສາດສະໜາພຸດ
- ຍັງຂາດການສະໜັບສະໜູນທີ່ເຂັ້ມແຂງຈາກຜູ້ບໍລິຫານຂັ້ນສູງ ເຮັດໃຫ້ຂາດການວາງແຜນງານກິດຈະກຳ CSR, ຂາດງົບປະມານສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຂາດການແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານນີ້ໂດຍກົງ.
- ການລິເລີ່ມກິດຈະກຳເພື່ອສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມສຳລັບພາກທຸລະກິດ ແມ່ນສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ງ່າຍ ເພາະອຸປະສັກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແມ່ນຍັງຕ່ຳ.

ຄຳແນະນຳດ້ານນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມວຽກງານ CSR

ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍຜົນການຄົ້ນຄວ້າໄປສູ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການສຶກສາຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນດັ່ງກ່າວໄດ້ສະເໜີ 5 ຄຳແນະນຳ ສຳລັບໂຄງການ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານລັດຖະບານ ພິຈາລະນານຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ: (1) ສ້າງນະໂຍບາຍທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ແລະ ຊັດເຈນກ່ຽວກັບ CSR, (2) ສ້າງແຮງຈູງໃຈໃນຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CSR ໃນບັນດາຂະແໜງການທຸລະກິດຕ່າງໆ (3) ສ້າງແຜນການທີ່ຈະແຈ້ງສຳລັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆ ແລະ ຊຸມຊົນ (4) ສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນພາກທຸລະກິດ ໃນການລິເລີ່ມວຽກງານ CSR (5) ສະໜັບສະໜູນການສ້າງທຸລະກິດຕົວແບບ ເພື່ອນຳພາລິເລີ່ມຂະບວນການ CSR ເຊິ່ງສະພາອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ລວມທັງ ກົມສິ່ງເສີມທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ສາມາດເປັນຜູ້ນຳພາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ຄຳແນະນຳດັ່ງກ່າວແມ່ນແນໃສ່ເປັນທິດທາງໃຫ້ແກ່ຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ CSR:

1) ການກຳນົດທິດທາງຈາກຂັ້ນເທິງ: ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ບັນດາກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສາມາດກຳນົດກິດຈະກຳ ຫຼື ເງື່ອນໄຂ CSR ເຂົ້າໃນຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ຫຼື ສັນຍາລົງທຶນສຳປະທານທີ່ຕິດພັນກັບການປະກອບສ່ວນຂອງໂຄງການເຊັ່ນ: ກອງທຶນສິ່ງແວດລ້ອມ, ກອງທຶນພັດທະນາຊຸມຊົນ ແລະ ກິດຈະກຳແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດກັບຊຸມຊົນຕ່າງໆ ເຊິ່ງຄວນມີການສ້າງແຜນລາຍລະອຽດກຳນົດ ຈຸດປະສົງຂອງກອງທຶນຢ່າງຈະແຈ້ງ, ກຸ່ມເປົ້າໝາຍຮັບຜົນປະໂຫຍດ, ລາຍຊື່ກິດຈະກຳ ແລະ ກຳນົດເວລາ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ລົງນາມໃນສັນຍາ. ເນື້ອໃນດ້ານກິດຈະກຳເພື່ອສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ກອງທຶນຕ່າງໆ, ຄວນມີການກວດກາໃນຂັ້ນຕອນການຄັດເລືອກ ແລະ ປຶກສາຫາລືເຈລະຈາໂຄງການ.

2) ແຮງຈູງໃຈ: ຄວນມີການສ້າງນະໂຍບາຍຊຸກຍູ້ພາກທຸລະກິດໃຫ້ລົງທຶນເຂົ້າໃນກິດຈະກຳ CSR ຫຼາຍຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ການມອບລາງວັນ/ໃບຍ້ອງຍໍ, ການຮ່ວມລົງທຶນ, ນະໂຍບາຍທາງດ້ານພາສີອາກອນ.

3) ການຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ: ການຄົ້ນຄວ້າທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການສິ່ງເສີມ: ຄວນມີການສຶກສາເພີ່ມຕື່ມກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CSR ທີ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາປະເທດ ເຊັ່ນ: ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ, ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກ ແລະ ການສຶກສາໂດຍການເກັບກຳຂໍ້ມູນຈາກຫຼາຍປະເພດວິສາຫະກິດໃນທຸກຂົງເຂດເສດຖະກິດ. ອີງຕາມຜົນການສຶກສາດັ່ງກ່າວ, ໜ່ວຍງານພາກລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສາມາດພິຈາລະນາເຊື່ອມສານເງື່ອນໄຂ ການດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບເຊັ່ນ: ການສິ່ງເສີມການຊົມໃຊ້ ແລະ ການຜະລິດແບບຍືນຍົງ, ກິດຈະກຳ CSR ເພື່ອການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ເພື່ອການພັດທະນາວັດທະນະທຳ - ສັງຄົມແບບຍືນຍົງ ເຂົ້າໃນການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຕົວຢ່າງການສິ່ງເສີມ CSR ຈາກປະເທດອື່ນລວມມີ: (i) ລະດົມການປະກອບສ່ວນທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ການຊຸກຍູ້ດ້ານອື່ນໆຂອງຫຼາຍບໍລິສັດ ເພື່ອຂະຫຍາຍຜົນໄດ້ຮັບຈາກການປະກອບສ່ວນຂອງວຽກງານ CSR ເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ບັນຫາທາງພາກທຸລະກິດ ເຊັ່ນ: ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງວິສາຫະກິດໃນເຂດຊົນນະບົດໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍມີການເຊື່ອມໂຍງກັບກອງທຶນສະໜັບສະໜູນຈາກທະນາຄານທ້ອງຖິ່ນ, ເຮັດໃຫ້ເກີດມີການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ເປັນການກະຕຸ້ນການພັດທະນາເສດຖະກິດໃນເຂດຊົນນະບົດ; (ii) ການສ້າງນະໂຍບາຍແບບມີຜົນນຳໃຊ້ຕົວຈິງໂດຍໃຫ້ບໍລິສັດຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບປະກອບສ່ວນ 1-3% ຂອງກຳໄລສຸດທິຂອງເຂົາເຈົ້າເຂົ້າ ໃນການພັດທະນາສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງປະເທດ; (iii) ມີການກຳນົດບັນດາຕົວຊີ້ວັດ CSR ເພື່ອຕິດຕາມປະເມີນຜົນກະທົບຂອງການປະກອບສ່ວນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ວຽກງານສາທາລະນະສຸກ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ວຽກງານການສຶກສາ, ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດຕ່າງໆ; (iv) ກຳນົດໃຫ້ບໍລິສັດຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ແລະ ບໍລິສັດຂະໜາດໃຫຍ່ ລາຍງານກ່ຽວກັບກິດຈະກຳທີ່ຕິດພັນກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ, ບຸກຄະລາກອນ, ແລະ ການປະຕິບັດດ້ານສິດທິມະນຸດໃນບົດລາຍງານປະຈຳປີ/ລາຍງານທີ່ເຜີຍແຜ່ຕໍ່ສາທາລະນະ (UNDP, 2014).

4) ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ: ເວັບໄຊຂອງອົງການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄວນມີການສະໜອງຂໍ້ມູນສະໜັບສະໜູນການລິເລີ່ມກິດຈະກຳ CSR ເຊັ່ນ: ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກົມສິ່ງເສີມທຸລະກິດ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ, ຫ້ອງການສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດລາວ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ແລະ ສະມາຄົມທຸລະກິດຕ່າງໆ.

5) ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ: ຄວນມີການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກ CSR ເຊັ່ນ: ການສ້າງຄະນະກຳມະການ "ການລົງທຶນເພື່ອສິ່ງທີ່ດີ" ໃນຂະແໜງທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ປະກອບມີ ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ, ສະມາຄົມທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ໜ່ວຍງານອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຮູບແບບການລົງທຶນເພື່ອສິ່ງທີ່ດີ ແມ່ນຮູບແບບທີ່ລັດຖະບານສົ່ງກະໂປ ນຳໃຊ້ເພື່ອໃຫ້ພາກທຸລະກິດໄດ້ພິສູດຜົນສຳເລັດ ແລະ ຜົນກະທົບໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ອນທີ່ຈະຕັດສິນໃຈຮ່ວມລົງທຶນ ຫຼື ອະນຸຍາດໃຫ້ຕໍ່ໄລຍະສັນຍາສຳປະທານ.

ຜູ້ສະໜັບສະໜູນການສຶກສາ:

ບົດລາຍງານຫຍໍ້ສະບັບນີ້ນຳສະເໜີຜົນການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນການດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໃນຂະແໜງທ່ອງທ່ຽວໃນ ສປປ ລາວ (ສາມາດເບິ່ງເອກະສານອ້າງອີງໃນບົດສຶກສາດັ່ງກ່າວ) ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກ ໂຄງການປັບປຸງການລົງທຶນທີ່ມີຄຸນນະພາບ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (PEA) ປະຈຳກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ. ຄວາມຄິດເຫັນໃນບົດສຶກສາເປັນຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ຂຽນ ແລະ ອາດຈະບໍ່ສະທ້ອນຄວາມຄິດເຫັນຂອງ ໂຄງການ PEA ແລະ ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ຕິດຕໍ່: ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ | ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ | ໂຄງການ PEA

| ໂທ: +856 21 217012 | Email: ipd-mpilaos@investlaos.gov.la | www.investlaos.gov.la

ໂຄງການ PEA ຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນມາຍັງຜູ້ທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນດັ່ງນີ້:

Austrian Development Agency

European Union

Norwegian Ministry of Foreign Affairs

Swedish International Development Cooperation Agency